

PREZES

URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

DELEGATURA UOKiK w GDAŃSKU

RGD.61-23/10/11/MLM

Gdańsk, dnia 11 października 2011r.

DECYZJA NR RGD. 20/2011

- I. Na podstawie art. 27 ust. 1 i 2 w związku z art. 24 ust. 1 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007r., Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, po przeprowadzeniu postępowania w sprawie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, wszczętego z urzędu przeciwko Spółce UPC Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, w IMIENIU PREZESA URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW, UZNAJE SIĘ ZA PRAKTYKĘ NARUSZAJĄCĄ ZBIOROWE INTERESY KONSUMENTÓW, o której mowa w art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, działanie Spółki UPC Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie, polegające na przekazaniu konsumentom, z naruszeniem terminu określonego w art. 60 a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.), informacji o proponowanych zmianach warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, polegających na zmianie zawartości oferty programowej, dokonanych w lipcu 2010r. i STWIERDZA SIĘ ZANIECHANIE JEJ STOSOWANIA Z DNIEM 6 SIERPNI 2010R.
- II. Na podstawie art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz. U. z 2007 r. Nr 50, poz. 331 ze zm.) oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, w IMIENIU PREZESA URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW, NAKŁADA SIĘ NA SPÓŁKĘ UPC POLSKA SP. Z O.O. Z SIEDZIBĄ W WARSZAWIE KARĘ PIENIĘŻNĄ W WYSOKOŚCI 379.658 zł (słownie: trzysta siedemdziesiąt dziewięć tysięcy sześćset pięćdziesiąt osiem złotych), płatną do budżetu państwa, z tytułu naruszenia zakazu, o jakim mowa w art. 24 ust. 1 i 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w zakresie określonym w punkcie I sentencji decyzji.
- III. Na podstawie art. 77 ust. 1 w związku z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz art. 263 § 1 i art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.), w związku z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów oraz stosownie do art. 33 ust. 6 tej ustawy, w IMIENIU PREZESA URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSU-

MENTÓW, OBCIĄŻA SIĘ PRZEDSIĘBIORCĘ UPC POLSKA SP. Z O.O. Z SIEDZIBĄ W WARSZAWIE KOSZTAMI OPISANEGO NA WSTĘPIE POSTĘPOWANIA W SPRAWIE STOSOWANIA PRAKTYK NARUSZAJĄCYCH ZBIOROWE INTERESY KONSUMENTÓW ORAZ ZOBOWIĄDUJE SIĘ TEGO PRZEDSIĘBIORCĘ DO ZWROTU PREZESOWI URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW KOSZTÓW POSTĘPOWANIA W KWOCIE 26,25 zł (słownie: dwadzieścia sześć złotych 25/100), w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji.

UZASADNIENIE

W dniu 23 lipca 2010r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK”, „Prezes Urzędu”), wszczął, pod sygn. akt RGD. 405-25/10/MLM, postępowanie wyjaśniające w sprawie ustalenia, czy działania przedsiębiorcy UPC Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie (zwany dalej: UPC lub Spółką), związane z dokonanymi w lipcu 2010r. zmianami oferty programowej, naruszają przepisy ustawy z dnia 16 lutego 2007r. o ochronie konkurencji i konsumentów (Dz.U. nr 50, poz. 331 z późn. zm.), zwanej dalej również ustawą o ochronie [...].

Postępowanie zostało wszczęte po złożeniu skargi przez konsumenta, który w swoim wystąpieniu (e:mail z dnia 21 lipca 2010r.) zarzucił m.in., że Spółka dokonując zmian oferty programowej nie powiadomiła o tym abonentów w czasie określonym w przepisach ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 z późn. zm.). Pismem z dnia 12 sierpnia 2010r. Spółka złożyła wyjaśnienia w tej sprawie i wskazała, min. że:

W lipcu 2010r. faktycznie zostały dokonane zmiany polegające na usunięciu z oferty programowej kanałów: Jetix Play, Mezzo i Discovery Word, przy czym dwa ostatnie kanały zostały usunięte z pakietów nadawanych w formacie analogowym i nadal dostępne są w ofercie telewizji cyfrowej.

Abonenci byli powiadamiani o tych zmianach od początku lipca do pierwszych dni sierpnia 2010r.

W związku z dokonywanymi zmianami oferty programowej UPC wyznaczyła termin na złożenie wypowiedzenia umowy nie później niż w ciągu 14 dni od daty zaprzestania emisji tj. nie później niż do 14 sierpnia 2010 roku.

Rozpatrując sprawę oraz uwzględniając jej okoliczności faktyczne Prezes Urzędu uznał, iż w tej sprawie nastąpiło naruszenie uzasadniające wszczęcie postępowania w sprawie stosowania przez Spółkę UPC Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów. W związku z tym, w dniu 29 grudnia 2010r. Prezes Urzędu, postanowieniem nr 264, zmienionym następnie postanowieniem nr 185 z dnia 15 lipca 2011r., wszczął wobec UPC Polska Sp. z o.o., z urzędu, postępowanie w sprawie stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, określonej w art. 24 ust. 1 i ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, polegającej na przekazaniu konsumentom, z naruszeniem terminu określonego w art. 60 a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.), informacji o proponowanych zmianach warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, polegających na zmianie zawartości oferty programowej, dokonanych w lipcu 2010r.

Postanowieniem nr 270, z dnia 31 grudnia 2010r., Prezes Urzędu zaliczył w poczet dowodów postępowania w sprawie praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów całość dowodów zebranych w trakcie przeprowadzonego wcześniej postępowania wyjaśniającego.

Odnosząc się do zarzutów postawionych w zawiadomieniu o wszczęciu postępowania, przedsiębiorca, pismem z dnia 20 stycznia 2011r., przedstawił swoje stanowisko uznając, iż w

sprawie będącej przedmiotem postępowania nie doszło do naruszenia zbiorowych interesów konsumentów, m.in. z uwagi na następujące okoliczności, tj.:

- 1) konkretna data usunięcia poszczególnych programów z oferty uzależniona jest, w całości lub części, od okoliczności pozostających poza kontrolą UPC;
- 2) z uwagi na dywersyfikację zawartości programowej sieci UPC w poszczególnych regionach kraju, odpowiednie przygotowanie i ekspedycja do Klientów informacji o zmianach – dostosowana do sytuacji danego Klienta – jest procesem skomplikowanym i długotrwałym;
- 3) w sytuacji zaś usunięcia w trzech różnych datach, następujących w krótkich odstępach czasu, trzech różnych programów z oferty UPC, uzasadnionym była ekspedycja jednej łącznej informacji o tych zmianach, opisującej kompleksowo zmiany dotyczące danego Klienta – co pozwalało na uniknięcie konfuzji wśród konsumentów;
- 4) w okolicznościach niniejszej sprawy, brak było więc możliwości wysyłki niekonfudującego Klientów komunikatu, który zachowałby jednocześnie odpowiedni termin wyprzedzenia w informowaniu o wprowadzeniu zmian w każdym z kanałów;
- 5) zarazem jednak – z uwagi na udzielenie Klientom jednolitego, wydłużonego terminu na złożenie oświadczenia o odstąpieniu od Umowy – przedmiotowa wysyłka nie naruszała w jakikolwiek sposób interesów ekonomicznych konsumentów;
- 6) w niniejszej sprawie brak jest przy tym podstaw do stwierdzenia naruszenia przez UPC przepisów prawa telekomunikacyjnego, albowiem usługa telewizyjna nie stanowi usługi telekomunikacyjnej w rozumieniu Pt;
- 7) brak podstaw do stosowania przepisów Pt o usługach telekomunikacyjnych do usługi telewizyjnej widoczny jest szczególnie na kanwie kwestii informowania o zmianach umowy – gdzie obowiązek ten, w zakresie zmian w zawartości oferty programowej, z założenia nie może być w każdym przypadku realizowany w sposób proklamowany przez Pt – z uwagi na zależność od zewnętrznych dostawców unikalnych treści;
- 8) okoliczność powyższą potwierdza stanowisko Prezesa UOKiK, jako że aktualne brzmienie § 18 ust. 3 Regulaminu UPC, mówiące o 14-dniowym wyprzedzeniu (w miejsce wyprzedzenia jednego okresu rozliczeniowego, o którym mówi Pt w przypadku zmiany warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych), ustalone zostały w porozumieniu z Prezesem UOKiK, w toku postępowania o sygn. akt DDK-69-29/07/ŁW;
- 9) mając na uwadze przedstawione wyżej okoliczności niniejszej sprawy, nie sposób jest uznać działania UPC za naruszające zasady współżycia społecznego i dobrych obyczajów – tym samym brak jest podstaw do uznania przedmiotowej komunikacji za praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów;
- 10) o naruszeniu zbiorowych interesów konsumentów nie można tu mówić tym bardziej, że Spółka zapewniła swoim klientom możliwość rozwiązania umowy z powołaniem się na zmianę programów bez obciążania ich z tego tytułu jakimikolwiek opłatami, także po terminie wskazanym explicite w treści komunikacji, oraz prowadziła politykę przyjaznego rozpatrywania związanych ze zmianą w ofercie, jednostkowych reklamacji;

Zdaniem przedsiębiorcy, konieczność wycofania z oferty, w zblizonych odstępach czasu, trzech różnych programów uzasadniała wystosowanie do abonentów jednego tylko komunikatu (komunikacja jednorazowa), przy czym respektowano zasadę, że klienci Spółki zachowali prawo do odstąpienia od umowy w wydłużonym, najpóźniejszym możliwym terminie, tj. 14 dni od wyłączenia ostatniego z wyłączanych kanałów. Rozwiązanie to pozwoliło uniknąć przede wszystkim dezinformacji po stronie klientów, którą mogło spowodować wysyłanie trzech odrębnych komunikatów i ustalenie trzech odrębnych terminów na odstąpienie od umowy, z tych powodów. Jednocześnie w przypadku takich zmian programowych, jak usunięcie kanału z całości oferty, czy usunięcie kanałów z pakietów analogowych, przygotowanie właściwej korespondencji do

właściwej grupy klientów jest procesem długotrwałym. Komunikacja zmian programowych, do których doszło w połowie roku 2010 była procesem bardzo skomplikowanym, gdyż dotyczyła 48 central głównych, w różnym zakresie – z uwagi na zdywersyfikowany zakres programowy i możliwości techniczne w poszczególnych regionach.

Ponadto, w ocenie Spółki, brak jest podstaw do stawiania jej zarzutu naruszenia przepisów ustawy Prawo telekomunikacyjne, bowiem usługa telewizyjna nie stanowi usługi telekomunikacyjnej, w rozumieniu tej ustawy. W oparciu o dyrektywę 2002/21/WE w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej, dyrektywę 2002/22/WE w sprawie usługi powszechnej i praw użytkowników dotyczących sieci i usług łączności elektronicznej, a także opierając się na dokumentach interpretacyjnych związanych z tymi dyrektywami uznać należy, że usługa polegająca na zapewnieniu dostępu do treści programów radiowych i telewizyjnych, nie jest usługą łączności elektronicznej. Usługą łączności elektronicznej jest natomiast usługa polegająca na transmisji lub nadawania programów. Przedmiotem regulacji ustawy Prawo telekomunikacyjne są sieci i usługi służące do rozpowszechniania lub rozprowadzania sygnałów zawierających składniki programowe Pt nie obejmuje natomiast usługi polegającej na udostępnianiu zawartości sygnału (audiowizualnych składników sygnału) do korzystania przez abonentów. Ponadto Prawo telekomunikacyjne nie definiuje pojęć rozpowszechniania i rozprowadzania, stąd w oparciu o przepisy ustawy z dnia 29 grudnia 1992r. o radiofonii i telewizji (Dz.U. z 2004r. nr 253, poz. 2531 ze zm.) przyjąć należy, że rozpowszechnianiem jest bezprzewodowa emisja programu do równoczesnego, powszechnego odbioru (system powszechnego odbioru) lub wprowadzanie programu do sieci kablowej (system zbiorowego odbioru). Natomiast rozprowadzaniem jest przejmowanie w całości i bez zmian programu nadawcy krajowego lub zagranicznego, z wyjątkiem programu rozpowszechnianego w sieci kablowej, i równoczesne jego rozpowszechnianie. Obie te czynności mają więc charakter transmisyjny.

Zgodnie ze stanowiskiem przedsiębiorcy brak podstaw do stosowania przepisów Pt o usługach telekomunikacyjnych do usługi telewizyjnej widoczny jest szczególnie na kanwie będącej przedmiotem niniejszego postępowania kwestii informowania Klientów o zmianach warunków umowy – gdzie obowiązek ten, w zakresie zmian w zawartości oferty programowej, z założenia nie może być w każdym przypadku realizowany w sposób proklamowany przez Pt. Wynika to z faktu zależności UPC od zewnętrznych dostawców unikalnych treści – tj. nadawców programów. W sytuacji zaprzestania emisji przez nadawcę określonego programu, jak w przypadku Jetix Play, Spółka nie może w żaden sposób temu przeciwdziałać zakupując taki sam program od innego dostawcy – bowiem każdy program jest unikalny. W takim przypadku możliwym jest jedynie zastąpienie programu wycofanego innym, o zbliżonej tematyce jednak są to programy podobne, a nie identyczne z tymi, które zostały wycofane.

W dalszej korespondencji kierowanej do Prezesa Urzędu w trakcie trwania postępowania (por. np. pismo z dnia 21 lipca 2011r.), Spółka konsekwentnie podtrzymała swoje dotychczasowe stanowisko, po raz kolejny podnosząc, że w sprawie brak jest podstaw do stosowania przepisów ustawy Prawo telekomunikacyjne, bowiem usługa telewizyjna nie stanowi usługi telekomunikacyjnej w rozumieniu Pt. Jednocześnie przedsiębiorca wskazał, że aktualne brzmienie § 18 ust. 3 Regulaminu UPC, mówiące o 14 dniowym wyprzedzeniu (w miejsce wyprzedzenia jednego okresu rozliczeniowego, o którym mówi Pt w przypadku zmiany warunków umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych) ustalone zostało w porozumieniu z Prezesem UOKiK, który nie wniósł do jego treści zastrzeżeń. Ponadto, w opinii UPC, działań Spółki nie sposób uznać za naruszające zasady współżycia społecznego i dobre obyczaje bowiem realizacja wysyłki w sposób przeprowadzony przez UPC stanowiła racjonalne zachowanie, podyktowane względami dbałości o konsumenta. Jednocześnie brak pobierania jakichkolwiek opłat związanych z zerwaniem okresu lojalnościowego dotyczył wszystkich konsumentów powołujących się przy

rezygnacji na usunięcie programów - i to niezależnie od tego, czy klienci owi zrezygnowali tylko z usługi telewizyjnej, czy też również dodatkowej usługi bądź usług nie objętych zmianą warunków (tj. internetu lub telefonu), z których klient korzystał na podstawie innej promocji.

Spółka podniosła również, że w sytuacji, gdzie Prezes UOKiK w postępowaniu toczącym się uprzednio z udziałem UPC zaakceptował informowanie o zmianach zawartości programowych bez zachowania przepisów wskazanych z Pt, to nieuzasadnionym byłoby obecnie obciążanie UPC karą za niewykonanie w powyższym zakresie obowiązków wynikających z Pt. Tego rodzaju rozstrzygnięcie stałoby w rażącej sprzeczności z nakazem prowadzenia postępowania w sposób budzący zaufanie jego uczestników do władzy publicznej. Dodatkowo przedsiębiorca wnioskował o odstąpienie od wymierzenia UPC kary pieniężnej wskazując na przepis art. 30 ustawy z dnia 6 czerwca 1997r. Kodeks karny oraz stanowisko SN z dnia 14 kwietnia 2010r. (III SK 1/10, LEX nr 577853). W opinii UPC jej nieświadomość konieczności zastosowania przepisów Pt jest bez wątpienia usprawiedliwiona – z

uwagi na akceptację regulaminu UPC przez Prezesa UOKiK.

Ponadto pismem z dnia 1 września 2011r. przedsiębiorca oświadczył, iż informacja o zmianach oferty programowej, dokonanych w lipcu 2010r., przesłana partiami z uwagi na podział cykli wydruku i ekspedycji rachunków, przesłana została ostatniej grupie klientów UPC (tych korzystających również z usługi telefonicznej) w dniu 6 sierpnia 2010r.

PREZES URZĘDU USTALIŁ CO NASTĘPUJE.

1. W lipcu 2010r. UPC dokonała następujących zmian programowych tj.:

- od dnia 1 lipca 2010r. z analogowego Pakietu Pełnego został wyłączony program Mezzo,
- od dnia 28 lipca 2010r. z pakietów telewizji analogowej został usunięty program Discovery World,
- z dniem 31 lipca 2010r. z analogowego Pakietu Pełnego oraz z Pakietu Telewizji Cyfrowej został wyłączony program Jetix Play.

Kanał Jetix Play został wycofany z oferty z uwagi na zaprzestanie nadawania tego programu przez nadawcę. Natomiast programy Mezzo i Discovery World nadal dostępne są w ofercie telewizji cyfrowej.

2. Spółka informowała swoich klientów o zmianach w ofercie programowej na kilka sposobów:

- w dniach 5-6 lipca 2010r. nastąpiła wysyłka mailingu zawierającego informację o usunięciu z Pakietu Telewizji Cyfrowej programu Jetix Play,
- 7 lipca 2010r. nastąpiła wysyłka mailingu zawierającego informację o usunięciu z Pakietu Pełnego programów Mezzo, Discovery World i Jetix Play,
- przesyłane przez Spółkę e-maile opatrzone były podpisem elektronicznym, na podstawie kwalifikowanego certyfikatu, wydanego przez Krajową Izbę Rozliczeniową, co jest równoważne z oświadczeniem woli złożonym w formie pisemnej (art. 78 ust. 2 k.c.),
- do klientów, którzy otrzymują faktury drogą tradycyjną wraz z rachunkami za okres lipiec-sierpień 2010r. kierowana była korespondencja w tej sprawie. Informacja o zmianach programowych była przekazana w postaci dopisku na dole rachunku,
- klienci, którzy korzystają z usługi UPC „Polecenia zapłaty” otrzymywali korespondencję dedykowaną zawierającą informacje o zmianach, nadaną w dniu 12 lipca 2010r.,
- informacja zamieszczona na stronie internetowej (w e-bok).

3. Zgodnie z oświadczeniem przedsiębiorcy informacja o zmianach oferty programowej do ostatniej grupy klientów UPC została przesłana w dniu 6 sierpnia 2010r.

4. Wszystkie komunikaty w tej sprawie zawierały dodatkową informację o tym, że z powodu wprowadzonych zmian abonentom przysługuje prawo do wypowiedzenia umowy abonenckiej nie później niż w ciągu 14 dni od daty wyłączenia programów tj. do 14 sierpnia 2010r.
5. Spółka zaniechała pobierania jakichkolwiek opłat związanych z zerwaniem okresu lojalnościowego, w przypadku gdy abonenci wypowiedzieli umowy z powodu dokonanych przez UPC zmian programowych, niezależnie od tego, czy klienci rezygnowali tylko z usług telewizji kablowej, czy też - dodatkowo - również z innych usług (internet, telefon), a także uwzględniała rezygnacje złożone po dniu 14 sierpnia 2010r. przyjmując zwyczajowy okres kilkutygodniowej karencji na zgłoszenie rezygnacji, jak też uwzględniając rezygnacje Klientów powołujących się na otrzymanie zawiadomienia w ciągu ostatnich dwóch tygodni.

PREZES URZĘDU ZWAŻYŁ, CO NASTĘPUJE.

Aby rozstrzygnąć sprawę w oparciu o przepisy ustawy o ochronie [...] niezbędnym jest uprzednie zbadanie przez Prezesa Urzędu, czy w danej sprawie zagrożony został interes publicznoprawny. Wykazanie tej okoliczności, upoważnia dopiero Prezesa UOKiK do realizacji celu ustawy, którym zgodnie z jej art. 1 ust. 1, jest określenie warunków rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasad podejmowanej w interesie publicznoprawnym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów.

W ocenie Prezesa Urzędu, rozpatrywana sprawa ma charakter publicznoprawny, gdyż wiąże się z ochroną praw bardzo dużej¹ liczby konsumentów, którzy zostali narażeni na skutki praktyki stosowanej przez Spółkę, jak również nieograniczonej liczby klientów, którzy w przyszłości mogliby zostać narażeni na podobne praktyki przedsiębiorcy.

Ponieważ interes publiczny przejawia się także w postaci zbiorowego interesu konsumentów, zatem, w ocenie Prezesa Urzędu, uzasadnione było w niniejszej sprawie podjęcie działań przewidzianych w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów.

I. OCENA DZIAŁAŃ UPC POLSKA SP. Z O.O. W ASPEKTCIE ZARZUTU STOSOWANIA PRAKTYKI NARUSZAJĄCEJ ZBIOROWE INTERESY KONSUMENTÓW.

Zgodnie z art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów przez praktykę naruszającą zbiorowe interesy konsumentów rozumie się godzące w nie bezprawne działanie przedsiębiorcy. Natomiast konsumentem w rozumieniu ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów jest osoba fizyczna dokonująca czynności prawnej niezwiązanej bezpośrednio z jej działalnością gospodarczą lub zawodową (art. 22¹ k.c. w zw. z art. 4 pkt 12 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów).

Zbiorowe interesy konsumentów podlegają ochronie przed działaniami przedsiębiorców, które są sprzeczne z prawem, tj. przepisami określonych aktów prawnych oraz zasadami współżycia społecznego i dobrymi obyczajami. W związku z czym, dla uznania działania przedsiębiorcy za niezgodnego z zawartym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów generalnym zakazem stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów koniecznym jest przede wszystkim wykazanie, iż spełnione zostały kumulatywnie trzy następujące przesłanki, wymienione w ww. art. 24 ustawy o ochronie [...], tj. :

- a) kwestionowane działanie jest działaniem przedsiębiorcy;
- b) działanie to jest bezprawne;

---

¹ Na dzień 30 września 2010r. Spółka posiadała 682.000 abonentów telewizji analogowej oraz 332.000 abonentów telewizji cyfrowej (dane www.pike.org.pl).

c) działanie to godzi w zbiorowy interes konsumentów.

AD A)

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów definiuje pojęcie przedsiębiorcy w pkt 1 art. 4. Zgodnie z tym przepisem, pod pojęciem tym należy rozumieć przedsiębiorcę w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. o swobodzie działalności gospodarczej, a także osobę fizyczną, osobę prawną, a także jednostkę organizacyjną niemającą osobowości prawnej, której ustawa przyznaje zdolność prawną, organizującą lub świadczącą usługi o charakterze użyteczności publicznej, które nie są działalnością gospodarczą w rozumieniu przepisów o działalności gospodarczej, osobę fizyczną wykonującą zawód we własnym imieniu i na własny rachunek lub prowadzącą działalność w ramach wykonywania takiego zawodu, związek przedsiębiorców w rozumieniu pkt 2 – na potrzeby przepisów dotyczących m.in. praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Z kolei artykuł 4 ust. 1 ustawy o swobodzie działalności gospodarczej wskazuje, że przedsiębiorcą jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną – wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Właściwą dla przedsiębiorcy działalnością gospodarczą jest zarobkowa działalność wytwórcza, budowlana, handlowa, usługowa oraz poszukiwanie, rozpoznawanie i wydobywanie kopalin ze złóż, a także działalność zawodowa, wykonywana w sposób zorganizowany i ciągły (art. 2 ww. ustawy).

UPC Polska Sp. z o.o. z siedzibą w Warszawie została zarejestrowana w rejestrze przedsiębiorców Krajowego Rejestru Sądowego pod numerem 0000273136. Dodatkowo Spółka zarejestrowana jest w Rejestrze Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych pod poz. 111. Przedmiotem działania przedsiębiorcy jest m.in. świadczenie usług telekomunikacyjnych, usług rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych².

W tym stanie faktycznym, nie ulega wątpliwości, że UPC będąc spółką prawa handlowego posiada status przedsiębiorcy w rozumieniu powoływanego powyżej art. 4 pkt 1 ustawy o ochronie [...]. Tym samym, Spółka przy wykonywaniu działalności gospodarczej podlega rygorom określonym w ustawie o ochronie konkurencji i konsumentów i jej działania mogą podlegać ocenie w aspekcie naruszenia zakazu stosowania praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów.

Ponadto, z uwagi na fakt, iż Spółka jest umieszczona w Rejestrze Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych oraz:

- dostarcza m.in. sieć telekomunikacyjną/publiczną sieć telekomunikacyjną, przeznaczoną do upowszechniania lub rozprowadzania programów radiofonicznych lub telewizyjnych „TVK”/drogą kablową,
- świadczy usługi telekomunikacyjne/ usługi rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych,

to jest ona także i przedsiębiorcą, który obowiązany jest do stosowania i przestrzegania przepisów ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne (Dz.U. Nr 171, poz. 1800 ze zm.), określających m.in. zasady wykonywania działalności telekomunikacyjnej oraz prawa i obowiązki przedsiębiorców telekomunikacyjnych, jak również prawa i obowiązki użytkowników.

W toku prowadzonego postępowania UPC niezmiennie reprezentowała pogląd, że usługa telewizyjna nie stanowi usługi telekomunikacyjnej, z tych też powodów Spółce nie można postawić zarzutu działania niezgodnego z przepisami ustawy Prawo telekomunikacyjne. Prezes Urzędu nie podziela jednak argumentów przedsiębiorcy w tym zakresie.

---

² Dane zamieszczone na stronie www.uke.gov.pl – Rejestr Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych.

PO PIERWSZE, UPC jest Spółką zarejestrowaną w Rejestrze Przedsiębiorców Telekomunikacyjnych i uprawniona jest do świadczenia usług telekomunikacyjnych, w tym usług rozprowadzania lub rozpowszechniania programów radiofonicznych lub telewizyjnych. Świadczenie usługi zapewnienia dostępu do programów telewizji kablowej następuje za pomocą usługi telekomunikacyjnej, polegającej na przesyłaniu w sieci telekomunikacyjnej sygnału zapewniającego odbiór programów telewizyjnych. W ocenie Prezesa UOKiK, przedsiębiorców udostępniających w ww. sposób programy telewizyjne należy uznać za przedsiębiorców telekomunikacyjnych świadczących usługi telekomunikacyjne, czyli dostawców tych usług. W tym zakresie wobec przedsiębiorcy mają zastosowanie przepisy Prawa telekomunikacyjnego, w tym art. 60a tej ustawy,

PO DRUGIE, Spółka zawiera z konsumentami Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych, w których określa rodzaj tych usług np. telewizja, internet, telefon itd.

PO TRZECIE, zasady świadczenia usług telekomunikacyjnych przez Spółkę określa Regulamin świadczenia usług telekomunikacyjnych przez UPC Polska Sp. z o.o. W regulaminie, w § 2 pkt 24, Spółka wyraźnie wskazuje abonentom, że usługami telekomunikacyjnymi są m.in. usługi telewizji kablowej lub związane z nimi usługi dodatkowe.

PO CZWARTE, przepis art. 60 a, naruszenie którego stanowi zarzut będący przedmiotem postępowania, umieszczony jest w Dziale III, Rozdziale 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne zatytułowanym odpowiednio: Ochrona użytkowników końcowych i usługa powszechna oraz Świadczenie usług telekomunikacyjnych użytkownikom końcowym.

Mając na uwadze te okoliczności Prezes Urzędu stoi na stanowisku, że Spółka UPC zobowiązana jest do przestrzegania uregulowań zawartych w ustawie Prawo telekomunikacyjne, w tym respektowania praw abonentów, na rzecz których świadczone są usługi. Ich uprawnienia są niezbywalne, i – co wynika wprost z tytułu działu, w którym zamieszczono ten przepis – podlegają szczególnej ochronie. Poziom tej ochrony w prawie krajowym może być wyższy, niż ten minimalny, wynikający z dyrektyw unijnych, na których interpretację – nieoczywistą, opartą na odległych i luźno powiązanych ze sobą przesłankach – powołuje się Spółka UPC argumentując swoje stanowisko.

Jeżeli przyjąć, że usługa telewizji kablowej nie jest usługą telekomunikacyjną wówczas należałoby tym samym uznać, że przedsiębiorca zawierając umowy z klientami/konsumentami tzn. Umowy o świadczenie usług telekomunikacyjnych nie udziela im rzetelnych i prawdziwych informacji co do rodzaju świadczonych usług, przez co wprowadza konsumentów w błąd sugerując, że do jego działalności w tym zakresie zastosowanie mają przepisy ustawy Prawo telekomunikacyjne.

Na marginesie wyżej poczynionych ustaleń, za całkowicie nieuprawniony należy uznać argument podniesiony przez UPC w trakcie postępowania, że Prezes UOKiK zaakceptował zatem regulaminowe rozwiązanie, odbiegające od zasad przewidzianych w Pt dla komunikowania zmian warunków umowy (pismo z dn. 20.01.2011r., k. 41). Należy bowiem wskazać, że w odpowiedzi na przedstawiony projekt, Spółka otrzymała następujące stanowisko Prezesa Urzędu: W nawiązaniu do przedstawionego przez UPC Polska sp. z o.o. w piśmie z dnia 9 czerwca 2008r. zmienionego Regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez UPC Polska sp. z o.o., Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów informuje, iż ww. wzorzec uwzględnia uwagi i zastrzeżenia zgłoszone przez UOKiK w toku niniejszego wystąpienia. Niemniej jednak należy wskazać, iż powyższe nie wyklucza w przyszłości podjęcia przez Prezesa UOKiK działań w zakresie analizy wzorców umów stosowanych przez Spółkę w obrocie z konsumentami. Z odpowiedzi tej nie sposób wywieść uzasadnionego wniosku, że stanowi ona bezwzględną akceptację przedstawionego wzorca, odnosi się do wszystkich jego uregulowań i stanowi swoistego rodzaju comfort letter. Podkreślić również należy, że z uwagi na zmiany przepisów prawnych, jak i różne stany faktyczne rozpatrywanych spraw, co do zasady, stanowisko wyrażone przez Prezesa Urzędu w trakcie jednego z prowadzonych postępowań nie może w sposób bezwzględny rzutować na ocenę prawną dokonywaną w innym postępowaniu.

Z tych też powodów Prezes Urzędu nie znajduje uzasadnienia dla uwzględnienia wniosku Spółki UPC i odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

AD B)

Bezprawność tradycyjnie ujmowana jest jako sprzeczność z obowiązującym porządkiem prawnym. Porządek prawny obejmuje normy prawa powszechnie obowiązującego, a także nakazy i zakazy wynikające z zasad współżycia społecznego i dobrych obyczajów. Bezprawność jest kategorią obiektywną. Rozważenia przy ocenie bezprawności wymaga zatem kwestia, czy zachowanie przedsiębiorcy było zgodne, czy też niezgodne z obowiązującymi zasadami porządku prawnego. Dla stwierdzenia bezprawności działania przedsiębiorcy bez znaczenia pozostaje strona podmiotowa czynu, a zatem wina sprawcy.

W niniejszej sprawie Prezes Urzędu rozważył, czy działania Spółki podjęte w związku ze zmianami warunków umownych, dokonanych w lipcu 2010r., były bezprawne i naruszyły interesy konsumentów/abonentów UPC.

Zgodnie z art. 60 a ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 16 lipca 2004r. Prawo telekomunikacyjne³ – w brzmieniu obowiązującym do dnia 20 lipca 2010r. – Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych doręcza na piśmie treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w szczególności, o której mowa w art. 56 ust. 3 – z wyprzedzeniem co najmniej jednego okresu rozliczeniowego przed wprowadzeniem tych zmian w życie. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian.

Po nowelizacji ustawy, która weszła w życie dnia 20 lipca 2010r. przepis ten stanowi, że Dostawca publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych doręcza na piśmie abonentowi będącemu stroną umowy zawartej na piśmie treść każdej proponowanej zmiany warunków umowy, w tym określonych w regulaminie świadczenia publicznie dostępnych usług telekomunikacyjnych, chyba że abonent złożył żądanie określone w ust. 1 b – z wyprzedzeniem co najmniej jednego miesiąca przed wprowadzeniem tych zmian w życie. Jednocześnie abonent powinien zostać poinformowany o prawie wypowiedzenia umowy w przypadku braku akceptacji tych zmian.

Z treści obu wyżej cyt. przepisów wynika jednoznacznie, że przedsiębiorca planując dokonanie zmian warunków umowy, w tym oferty programowej, winien przede wszystkim z wyprzedzeniem co najmniej jednego okresu rozliczeniowego/jednego miesiąca⁴ powiadomić abonentów o treści proponowanych zmian, a także poinformować o ich prawie do wypowiedzenia umowy, w sytuacji nieakceptowania tych zmian.

W przypadku programu Mezzo, który został wyłączony z analogowego Pakietu Pełnego z dniem 1 lipca 2010r. ewidentnie Spółka powiadamiała abonentów o tej zmianie już po jej dokonaniu, bowiem wszelkie informacje w tym zakresie były kierowane do klientów najwcześniej od dnia 7 lipca 2010r.

Również w odniesieniu do programów Discovery Word i Jetix Play (wyłączanych odpowiednio z dniem 28 i 31 lipca) należy uznać, że powiadomienie wszystkich abonentów o tych zmianach nastąpiło już po ich dokonaniu. Wprawdzie część klientów mogła otrzymać informację na ten temat wcześniej niż inni, drogą elektroniczną, jednak ci abonenci, którym faktury dostarczane są przesyłką pocztową otrzymali informację dotyczącą przedmiotowych zmian programowych dopiero wraz z rachunkami za okres lipiec–sierpień, czyli nawet dopiero na początku sierpnia 2010r.

---

³ Nowe brzmienie art. 60 a weszło w życie z dniem 20.07.2010r. (Dz.U. z 2010r. Nr 86, poz. 554).

⁴ W przypadku Spółki UPC zmiana treści art. 60a ustawy Prawo telekomunikacyjne nie spowodowała żadnych istotnych zmian w zakresie obowiązków przedsiębiorcy, względem jego abonentów, bowiem zgodnie z § 2 pkt 12 regulaminu świadczenia usług telekomunikacyjnych przez UPC Polska Sp. z o.o. okres rozliczeniowy to okres jednego miesiąca.

Mając na uwadze powyższe, Prezes Urzędu uznał, że analizowane działania przedsiębiorcy były bezprawne, niezgodne z przepisem art. 60 a ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo telekomunikacyjne, ponieważ Spółka dokonując zmian programowych nie dochowała jednocześnie ustawowo określonego terminu na powiadomienie o nich abonentów/konsumentów.

Ad c)

Ustawa o ochronie konkurencji i konsumentów nie definiuje pojęcia „zbiorowego interesu konsumentów”, wskazuje jednak w przepisie art. 24 ust. 3, że nie jest nim suma indywidualnych interesów konsumentów. Naruszenie zbiorowego interesu konsumentów oznacza zatem narażenie na uszczerbek interesów znacznej grupy lub wszystkich konsumentów, poprzez stosowaną przez przedsiębiorcę praktykę, obejmującą tak działania, jak i zaniechania. Ponadto, godzenie w zbiorowe interesy konsumentów może polegać zarówno na ich naruszeniu, jak i na zagrożeniu ich naruszenia.

Nie ulega wątpliwości, że działania przedsiębiorcy naruszają zbiorowe a nie indywidualne interesy konsumentów, przede wszystkim z uwagi na rozmiar naruszenia. Praktyką zostało dotkniętych ok. 1.000.000 konsumentów/abonentów, bowiem jak wynika to z danych, umieszczonych w stronie internetowej www.pike.org.pl, Spółka UPC, na dzień 30 września 2010r., posiadała 682.000 abonentów telewizji analogowej oraz 332.000 abonentów telewizji cyfrowej. Co prawda, zmiana odnośnie programów Discovery World i Mezzo dotyczyła wyłącznie odbiorców telewizji analogowej, jednak wyłączenie programu Jetix Paly dotyczyło już wszystkich abonentów Spółki.

Ponadto akceptacja naruszenia prawa, w zakresie opisanym wyżej, może mieć w przyszłości negatywne skutki dla wszystkich klientów przedsiębiorcy, zarówno aktualnych jak i potencjalnych, jeżeli przedsiębiorca dojdzie do przekonania, że nie jest zobowiązany do terminowego powiadamiania abonentów o planowanych zmianach warunków świadczenia usług, a za wystarczające uzna, respektowanie ich prawa do rezygnacji z usług, z tego tytułu.

W ocenie Prezesa UOKiK wszystkie, wymienione wyżej, ustawowe przesłanki z art. 24 ust. 2 ustawy o ochronie [...] zostały spełnione. Przedsiębiorca, działając bezprawnie, naruszył interesy konsumentów, w szczególności ich prawo do otrzymania informacji nt. planowanych zmian warunków umowy z odpowiednim wyprzedzeniem.

Zdaniem Prezesa Urzędu fakt, iż jak wskazała Spółka w piśmie z dnia 20 stycznia 2011r., zapewniła ona swoim klientom możliwość rozwiązania umowy z powołaniem się na zmianę programów bez obciążania ich z tego tytułu jakimikolwiek opłatami, także po terminie wskazanym explicite w treści komunikacji, oraz prowadziła politykę przyjaznego rozpatrywania związanych ze zmianą w ofercie, jednostkowych reklamacji nie wskazuje, że działania przedsiębiorcy nie naruszają zbiorowych interesów konsumentów, bowiem respektowanie niektórych praw klientów, nie zwalnia przedsiębiorcy z wypełniania jego zobowiązań, wynikających z przepisów prawa, w tym przypadku art. 60 a ust. 1 pkt 1 Prawa telekomunikacyjnego.

II. ZANIECHANIE STOSOWANIA PRAKTYKI NARUSZAJĄCEJ ZBIOROWE INTERESY KONSUMENTÓW.

Na podstawie art. 27 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów, w przypadku zaniechania stosowania przez przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, o której mowa w art. 24 ustawy o ochronie [...], Prezes Urzędu wydaje decyzję o uznaniu przedmiotowej praktyki za naruszającą zbiorowe interesy konsumentów, jednocześnie stwierdzając zaniechanie jej stosowania.

Spółka zaniechała stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów. Zmiana oferty programowej nastąpiła w lipcu 2010r., natomiast ostatnie pisma informujące o tych zmianach zostały ostatecznie wysłane do odbiorców w dniu 6 sierpnia 2010r. W ocenie Prezesa UOKiK dzień ten wyznacza datę zaniechania stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Z tym bowiem dniem przedsiębiorca praktycznie zaniechał naruszenia przepisu art. 60 a ust. 1 pkt 1 Prawa telekomunikacyjnego. Mając na uwadze powyższe, orzeka się jak w pkt I sentencji niniejszej decyzji.

KARY PIENIĘŻNE.

Zgodnie z art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie [...], Prezes Urzędu może w drodze decyzji nałożyć na przedsiębiorcę, który dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów w rozumieniu art. 24 ustawy, karę pieniężną w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary. Kara taka może być nałożona bez względu na to, czy przedsiębiorca dopuścił się naruszenia celowo, czy też nieumyślnie. Stosownie do art. 111 ustawy o ochronie [...] przy ustalaniu wysokości kar pieniężnych, w tym kar określonych w art. 106 tej ustawy, należy uwzględnić w szczególności okres, stopień oraz okoliczności naruszenia przepisów ustawy, a także uprzednie naruszenie przepisów ustawy.

W punkcie I niniejszej decyzji stwierdzono stosowanie przez przedsiębiorcę praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów.

Przepis art. 106 ust. 1 pkt 4 ustawy o ochronie [...] przewiduje możliwość nałożenia na przedsiębiorcę kary pieniężnej w wysokości nie większej niż 10% przychodu osiągniętego w roku rozliczeniowym poprzedzającym rok nałożenia kary.

Przychód osiągnięty przez przedsiębiorcę w 2010r. wyniósł ..... zł, w związku z czym maksymalna kara, jaka mogłaby w niniejszym przypadku zostać wymierzona, to ..... zł.

Ustalając wymiar kary pieniężnej Prezes Urzędu dokonał w pierwszej kolejności oceny wagi stwierdzonego w niniejszej decyzji naruszenia, co ma bezpośredni wpływ na określenie wysokości kwoty bazowej kary, będącej odsetkiem uzyskanego przez ww. przedsiębiorcę w 2010 roku przychodu.

Oceniając wagę stosowanej praktyki Prezes UOKiK wziął pod uwagę okoliczność, że opisana praktyka związana jest z ograniczeniem przez Spółkę własnym klientom/abonentom ich praw wynikających z mocy ustawy Prawo telekomunikacyjne. Dodatkowo uznano, że do naruszenia doszło na etapie wykonania kontraktu a istotą zachowania przedsiębiorcy, jest wykorzystanie posiadanej przewagi kontraktowej i zniekształcenie praw pozostałych stron kontraktu/umowy.

Przy ustalaniu wysokości kary Prezes Urzędu wziął również pod uwagę okoliczność, że praktyka przedsiębiorcy związana z naruszeniem interesów konsumentów trwała ok. 1 miesiąca, a także, że przedsiębiorca dopuścił się naruszenia przepisów ustawy o ochronie [...], w zakresie będącym przedmiotem niniejszej decyzji, po raz pierwszy.

Ponadto, jak wskazano wcześniej, sankcja w postaci nałożenia kary może być na przedsiębiorcę nałożona niezależnie od tego, czy dopuścił się on naruszenia umyślnie, czy też nieumyślnie. Zdaniem Prezesa Urzędu, w oparciu o zgromadzone dowody w sprawie, brak jest podstaw, aby działania Spółki UPC uznać za umyślne naruszenie przepisów ustawy.

Praktyka orzeczona w pkt I sentencji decyzji polega na naruszeniu obowiązku udzielenia konsumentom rzetelnych informacji o planowanych zmianach programowych. Jak wykazano wyżej, przedsiębiorca, działał w sprzeczności z przepisami ustawy Prawo telekomunikacyjne, w szczególności z art. 60 a ust. 1 pkt 1 tej ustawy, nie informując należycie konsumentów, w terminie określonym w tym przepisie, o planowanych zmianach warunków świadczenia usług. Z tych też powodów, Prezes Urzędu ustalił za rozpatrywane naruszenie kwotę bazową, będącą podstawą do dalszych wyliczeń kary, na poziomie ....% przychodu osiągniętego przez UPC w 2010r., tj. .... zł.

Prezes Urzędu dodatkowo rozważył, czy w sprawie zaistniały okoliczności łagodzące bądź obciążające i czy ze względu na ich wystąpienie uzasadniona jest modyfikacja ustalonej kwoty bazowej.

Zdaniem Prezesa Urzędu, w niniejszej sprawie nie występują okoliczności obciążające, które uzasadniałyby dodatkowe zwiększenie ustalonej kwoty bazowej kary.

Natomiast za okoliczności łagodzące Prezes Urzędu uznał fakt zaniechania stosowania zarzucanej praktyki oraz aktywne współdziałanie przedsiębiorcy z Prezesem UOKiK w trakcie postępowania. W ocenie Prezesa Urzędu, okoliczności te przemawiają za obniżeniem wysokości kwoty bazowej odpowiednio o 30% i 20%. Jednocześnie biorąc pod uwagę okoliczności, że Spółka, wprawdzie nie we właściwym terminie, jednak ostatecznie poinformowała abonentów o dokonywanych zmianach programowych, jak również przyznała abonentom możliwość rozwiązania umowy z powodu zmiany programów oferty programowej, bez obciążania ich z tego tytułu jakimikolwiek opłatami, nawet jeśli wypowiedzenie umowy dokonywane było po terminie wskazanym w treści komunikatów, Prezes Urzędu postanowił o dodatkowym obniżeniu kary o dalsze 10%.

Mając na uwadze powyższe, kara za naruszenie zakazu stosowania praktyki określonej w pkt I sentencji decyzji ustalona została w wysokości 379.658 zł, co stanowi ok. ....% przychodu przedsiębiorcy w 2010r. oraz ok. ....% maksymalnego wymiaru kary.

W ocenie Prezesa Urzędu kara wymierzona za stosowanie praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów jest adekwatna do stopnia naruszenia przepisów ustawy o ochronie [...]. Prezes Urzędu, kierując się potrzebą zdecydowanego przeciwdziałania stosowaniu praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów uznał, że orzeczona kara powinna stanowić dolegliwość dla uczestnika niniejszego postępowania. W tym przypadku kara powinna spełnić jednak przede wszystkim funkcję prewencyjną i wychowawczą, tak aby zapobiec w przyszłości naruszeniom przepisów ustawy o ochronie [...]. Wobec powyższego orzeczono jak w pkt II sentencji.

KOSZTY POSTĘPOWANIA.

Zgodnie z art. 80 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu rozstrzyga o kosztach w drodze postanowienia, które może być zamieszczone w decyzji kończącej postępowanie. W myśl art. 77 ust. 1 tej ustawy, jeżeli w wyniku postępowania Prezes Urzędu stwierdził naruszenie przepisów ustawy, przedsiębiorca, który dopuścił się tego naruszenia, jest obowiązany ponieść koszty postępowania.

Niniejsze postępowanie w sprawie stosowania przez przedsiębiorcę UPC praktyk naruszających zbiorowe interesy konsumentów zostało wszczęte z urzędu, a w jego wyniku Prezes Urzędu orzekł jak w punkcie I sentencji decyzji tj. uznał, że przedsiębiorca dopuścił się stosowania praktyki naruszającej zbiorowe interesy konsumentów, z tych też powodów może on także zostać zobowiązany do poniesienia kosztów przeprowadzonego postępowania.

W związku z powyższym Prezes UOKiK postanowił obciążyć przedsiębiorcę kosztami postępowania w wysokości 26,25 zł (słownie: dwadzieścia sześć złotych 25/100). Na wysokość tych kosztów składają się wydatki związane z korespondencją prowadzoną przez Prezesa Urzędu ze stroną.

Mając na uwadze powyższe, orzeka się jak w PKT III sentencji niniejszej decyzji.

POUCZENIE:

Stosownie do treści art. 81 ust. 1 ustawy o ochronie [...], w związku z art. 479²⁸ § 2 k.p.c., od niniejszej decyzji przysługuje stronie odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie - Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów - Delegatura Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku.

Zgodnie z art. 112 ust. 3 ustawy o ochronie [...] karę pieniężną należy uiścić w terminie 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów:

NBP O/O WARSZAWA 511010101000787822 31000000.

Na podstawie art. 264 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (tekst jedn. Dz.U. z 2000r. Nr 98, poz. 1071 ze zm.) w zw. z art. 83 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wyznaczył stronie termin 14 dni od dnia uprawomocnienia się niniejszej decyzji na uiszczenie kosztów niniejszego postępowania w wysokości 26,25 zł. Powyższą kwotę należy wpłacić na konto Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Warszawie: NBP O/O WARSZAWA 511010101000787822 31000000.

W przypadku kwestionowania wyłącznie postanowienia o kosztach zawartego w punkcie III sentencji niniejszej decyzji, stosownie do art. 81 ust. 5 ustawy o ochronie konkurencji i konsumentów w związku z 479³² § 1 i § 2 K.p.c oraz art. 264 § 2 k.p.a. w związku z art. 83 ustawy o ochronie [...], należy wnieść zażalenie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów – Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Gdańsku, w terminie tygodnia od dnia doręczenia niniejszej decyzji.

Otrzymuje:

UPC Polska Sp. z o.o.
reprezentowana przez r.p.